

Sandbæk: Jeg vil gerne i en kort Bemærkning takke den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) for hans Udtalelser angaaende Forholdene ved Nissum Fjord, ligesom jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelser. Der var Forhold, som Ministeren ikke var klar over; det undrer mig ikke, at den højtærede Minister ikke var klar over dem, men jeg haaber, at jeg meget let skal kunne oplyse den højtærede Minister om, hvorledes Forholdene er.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg skal endnu en Gang overfor det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) gøre opmærksom paa, at de nuværende Forpagtere af Østersfiskeriet i Limfjorden har Ret til at fortsætte til 1920. Kontrakten, der blev oprettet i 1910, udløber ganske vist 1915, men Forpagterne har en vis Ret til at fortsætte indtil 1920 mod at betale en noget større Afgift, saa Forpagtningen er i Virkeligheden kun forlænget med 3 Aar, naar de nu faar Ret til at drive Fiskeriet til 1923. Jeg haaber, det ærede Medlem kan forstaa det.

Markvorsen: Maa jeg med Hensyn til den ærede Ordførers (Rasmus Hansen) Udtalelser sige, at jeg har opfattet Kontrakten saaledes, at Forpagterne har Fremleje i 5 Aar, for saa vidt Ministeriet vil fortsætte paa samme Maade, ellers ikke.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen), at for saa vidt Forpagterne ikke misligholder Kontrakten, gælder den til 1920 med den omtalte Forhøjelse paa 25 pCt. af de 145,000 Kr.

Den ærede Ordfører Rasmus Hansen henstillede til mig, om jeg ikke allerede i indeværende Aar — ja, han tilføjede: næsten straks — kunde rette Forholdet med Hensyn til Transport af pulveriseret Kalk. Det tror jeg, jeg kan, og kan jeg, skal jeg gøre det. Den ærede Ordfører omtalte en Ting, som det ærede Medlem fra Mors har gjort ham opmærksom paa, nemlig at efter 1923 skulde der ingen Skrabning finde Sted. Den ærede Ordfører fralagde sig denne Udtalelse, men jeg kan godt paatage mig den, thi dersom Forsøgene lykkes, hvad der er al mulig Grund til at tro, at de vil, indskrænkes Østersbestanden til et saa lille Areal og bliver saa tæt, at man let kan tage dem ved Dykning, og det er netop den Maade

at tage Østers paa, som Fiskerne ønsker. Hvis det i det hele taget gaar, som Viden-skaben, der har mere Forstand paa disse Ting end mange Medlemmer her i Tinget, siger, vil vi ved den Kontrakt, der er ind-gaaet, opnaa alt det, Fiskerne ønsker, nemlig at Skrabning bortfalder, og at Østers-fiskeriet indskrænkes til det mindst mulige Areal, og samtidig dermed opnaar man, at Østersbestanden bliver fordoblet mange Gange. Det er sket andre Steder, og hvis Forholdene er nogenlunde af samme Art i Limfjorden, vil det ogsaa ske der.

Naar man altsaa er enig om, at disse Forsøg bør anstilles, og deri har Finans-udvalget været enig med mig, staar kun tilbage at afgøre, om de skal foretages af Staten eller af Forpagterne. Jeg har ikke turdet paatage mig Ansvaret for, at det blev Staten. Fra alle Sider foreligger der Udtalelser om, at Forpagterne er dygtige og energiske Folk, og de har ogsaa Red-skaberne. Jeg har heller ikke turdet paa-tage mig Ansvaret for at udsætte Sagen til 1920. Thi det maa det ærede Med-lem ogsaa huske paa, at Staten ikke kan begynde paa disse Forsøg før 1920. Naar alt dette tages i Betragtning, synes jeg, der ikke er Grund til her at gøre Op-hævelser; det er tværtimod baade i Lan-dets og i Fiskernes Interesse, at denne Kontrakt er sluttet.

Markvorsen: Den højtærede Land-brugsminister slutter med at sige, at det var i Fiskernes Interesse, at disse Forsøg blev gjort. Men det er da meget beklage-ligt, at saa godt som ingen af de omtrent 2,000 Fiskere, der findes baade ved de egentlige Østersbanker og ved Bløderne, paaskønner, at Ministeren staar som deres Formynder og Velgører. Jeg var for Resten glad over at faa den Oplysning, at Forpagterne har Ret til Forlængelse i 5 Aar mod at give 25 pCt. Forhøjelse. Men hvorfor saa ikke lade dem give de 25 pCt.? Jeg vil tilstaa, at jeg ingen Tro har til disse store Eksperimenter. Jeg er enig med den ærede Ordfører, der forleden sagde angaaende Gudenaen, at han ikke havde stor Tillid til Sagkundskaben paa Fiskeriomraadet. Jeg vil ønske, at denne Mistillid ikke maa være berettiget i dette Tilfælde, men saa tror jeg ogsaa at kunne notere, at det er første Gang, det vil blive Tilfældet.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.